

skadelidte, ser jeg ikke, han har anden Udvej til at eksistere end den, at det offentlige giver ham fuld Erstatning for det lidte Tab. Hvis Staten ved sin Lovgivning bevrer vedkommende det eneste Middel til at afværge sin økonomiske Ruin — og det vil blive Tilfældet, hvis der nægtes ham Ret til at skyde disse Dyr, eller han, selv om det tillades ham, skal aflevere det nedlagte Dyr til Sognets Hjælpekasse —, har Samfundet ikke Ret til at forlange, at vedkommende skal svare Afgift, thi det vil i de fleste Tilfælde være ganske umuligt for ham.

Efter min Formening er det Samfundets uforgivelige Pligt at give vedkommende fuld Erstatning. Jeg kan ikke med min bedste Villie se rettere end, at hvis denne Lovændring skulde blive vedtaget — hvad jeg i øvrigt ikke tror —, vil mangfoldige Jordejere i Nærheden af de store Slove, hvori særlig Kronvildtet har hjemme, blive nødsaget til at gaa fra Hus og Hjem, og det kan dog vel ikke være Hensigten.

Jeg har ikke noget imod, at ogsaa Kronvildtet, for hvilket der hidtil ingen Fredningstid har været, bliver fredet; dog mener jeg, at det kun skal gælde Hundyrene. Men at det skal fredes i det Omfang og paa den Maade, som det herefter vil blive Tilfældet, naar den enkelte skadelidte skal bære Tabet, medens Samfundet indkasserer Fordelene, forstaar jeg ikke.

Da Jagtloven i afvigte Sommer blev vedtaget her i Tinget, undlod jeg at stemme, fordi jeg ansaa Loven for uheldig. Hvis ikke det her foreliggende Lovforslag om Ændring i Jagtloven bliver ændret ganske betydeligt, føler jeg mig nødsaget til at stemme mod Lovforslaget, da jeg anser det for ganske umuligt.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Da jeg formoder, at der vil blive nedsat et Udvalg til at overveje en Revision af Jagtloven, skal jeg afholde mig fra at komme ind paa Enkeltheder og kun fremsætte et Par almindelige Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som her er fremført af Ordførerne og enkelte andre Medlemmer af Tinget. Det viser sig i Aar — ligesom det for øvrigt ogsaa var Tilfældet forrige Aar —, at dette Spørgsmaal har en vis Ævne til at bringe Lidenskaberne i Bevægelse. Enkelte ærede Medlemmer har i nogen Grad været, hvad man kan kalde højt oppe. Jeg vil nu henstille til ærede Medlemmer at tage roligt og lidenskabsløst paa denne Sag. Jeg henstiller til dem, at de sparer lidt paa Krudtet og ser paa Forholdene, som de er, holder

inde med Skydningen og overvejer Forholdene nøgternt og roligt, og at de foretager de Ændringer, som der er Anledning til, men i øvrigt ikke lader sig rive med af enhver Stemning, som fremkommer her paa dette Jagtomraade. Der har jo vist sig mange Stemninger, og de synes at være i Stand til i høj Grad at kunne rive Folk med sig.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, udtalte, at Jagtloven var en i høj Grad uheldig Lov, og at det selvfølgelig var Grunden til, at vi allerede i Aar igen skulde beskæftige os med den. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem, og det ærede Medlem maa ikke i den Omstændighed, at jeg her fremsætter Forslag om Ændringer, se en Indrømmelse fra min Side af, at Loven er uheldig. Jeg anser Loven for en i høj Grad heldig Lov og en i høj Grad tiltrængt Lov, idet vi ikke har foretaget en Revision af vor Jagtlovs Bestemmelser siden 1894, og idet Forholdet er det, at hvis vi skulde have vedblevet at leve under de tidligere Jagtlovsbestemmelser, vilde den Dag ikke være fjern, da dette Land var fuldkommen udtømt for Vildt, da alt Fugle- og Dyrevildt vilde være fuldkommen udryddet. Jeg tror, at Loven var i høj Grad tiltrængt, og at dens Hovedformaal at beskytte vor Fauna i Virkeligheden er fyldestgjort. Der kan selvfølgelig være et og andet i Loven, der ikke er saa godt, som det burde være, men jeg tør sige, at den i det store og hele indeholder en i høj Grad tiltrængt Forbedring af vor Jagtlovgivning.

Grunden til, at et Revisionsforslag fremlægges nu, er den, at Meningerne, da Loven gennemførtes i Fjor, var meget delte og Stemningerne stod stærkt mod hinanden, og at det derfor blev nødvendigt til sidst at stille Revision af Loven i Udsigt for overhovedet at faa disse modstaaende Anskuelser dysset ned, saa at Loven med sine Hovedbestemmelser: Indskrænkning af Jægernes Antal og Udvidelse af Fredningstiden kunde blive gennemført. Det er Grunden til, at der her paa ny fremsættes et Lovforslag af dette Indhold, saaledes at der paa ny kan blive Lejlighed til at diskutere Sagen. Jeg henstiller blot, at denne Diskussion henlægges til et Udvalgsværelse. Dér vil den, tror jeg, kunne finde Sted paa en saadan Maade, at der er Udsigt til at naa et Resultat i dette Spørgsmaal, som aabenbart ikke egner sig til en almindelig Debat her i Salen.